

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la cu admiterea recursului

în cauza civilă

Liliana Buzilă împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul
Oncologic”

(anularea ordinului, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la
locul de muncă și repararea prejudiciului moral)

împotriva deciziei din 15 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru

Dosarul nr. 2ra-270/25

NR. PIGD 2-23138188-01-2ra-13052025

Instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, reținând nejustificat lipsa acordului părților și nulitatea ordinului, deși prima instanță a constatat corect legalitatea încetării contractului, justificând menținerea hotărârii acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru - jud. S. Vișcu
Curtea de Apel Centru - jud. A. Panov, A. Malii, N. Mămăligă

26 noiembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul Oncologic”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 25 septembrie 2023, Liliana Buzilă a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică „Institutul Oncologic” privind anularea ordinului, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral.

2. În susținerea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 5 iunie 2023, a fost angajată prin concurs în funcția de șef al Secției economico-financiare din cadrul IMSP „Institutul Oncologic”, în temeiul contractului individual de muncă nr. 102/23. Aceasta a activat în funcția respectivă până la data de 28 iunie 2023.

3. A precizat că, după ce a dispus un control intern ce a scos la iveală nereguli, a fost agresată verbal și tratată cu lipsă de respect de către mai mulți angajați ai instituției.

4. La 19 iunie 2023, a depus o cerere de demisie, dar directorul a refuzat să o accepte, exprimând dorința de a continua colaborarea. Cererea nu a fost înregistrată oficial și a rămas pe masa directorului. Reclamanta a continuat să se prezinte zilnic la serviciu și să își îndeplinească atribuțiile.

5. În zilele următoare, a solicitat de mai multe ori restituirea cererii de demisie, fără succes. La 27 iunie 2023, i s-a comunicat că cererea este „în lucru”, deși reclamanta își retrăsese demisia încă din 19 iunie și a transmis oficial cererea de retragere pe 28 iunie 2023, înregistrată și trimisă și pe email.

6. Tot pe 28 iunie, i-a fost înmănat ordinul nr. 301-ru privind desfacerea contractului de muncă, emis pe baza cererii de demisie nerecunoscută. Reclamanta a solicitat în mod repetat o copie a cererii, dar i s-a refuzat.

7. La 5 septembrie 2023, reclamanta a transmis, prin poștă și e-mail, o cerere de soluționare amiabilă, solicitând anularea ordinului de demisie, restabilirea locului de muncă sau negocierea unui acord privind acordarea unor compensații bănești.

8. Reclamanta a susținut că ordinul de demisie a fost emis în lipsa acordului său scris, invocând prevederile art. 81 alin. (3), art. 82¹ și art. 85 alin. (3¹) din Codul muncii, care presupun existența unui acord clar al părților. A subliniat că a renunțat la cererea de demisie în termenul de 7 zile prevăzut de art. 85 alin. (4) Codul muncii, întrucât cererea nu fusese înregistrată, nu fusese acceptată în mod expres, iar între timp nu fusese angajată o altă persoană în locul său.

9. De asemenea, a invocat faptul că ordinul emis contravine dispozițiilor legale și realităților cauzei, solicitând anularea acestuia. A arătat că atitudinea abuzivă și lipsită de demnitate a unor salariați, precum și conduita directorului instituției i-au provocat suferințe morale și psihice. În temeiul art. 90 alin. (4) Codul muncii, a solicitat, în locul restabilirii în funcție, plata unei compensații echivalente cu cel puțin trei salarii medii lunare.

10. Prin cererea de concretizare a acțiunii depusă la 20 noiembrie 2023, reclamanta a solicitat anularea ordinului nr. 301-ru din 27 iunie 2023 privind încetarea contractului individual de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, începând cu 29 iunie 2023 până la executarea hotărârii, calculat la un salariu lunar de 19.450 lei, încasarea unui prejudiciu moral în sumă de 97.250 lei, compensație bănească pentru renunțarea la restabilirea în funcție, în aceeași sumă de 97.250 lei, obligarea instituției la acoperirea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin [hotărârea din 23 aprilie 2024, Judecătoria Chișinău, Sediul Centru](#), a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Liliana Buzilă. A fost respinsă ca neîntemeiată și solicitarea Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul Oncologic” privind recuperarea de la Liliana Buzilă a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 17.500 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 30 aprilie 2024, Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul Oncologic” a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 23 aprilie 2024 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond în partea privind respingerea cererii de compensare a cheltuielilor de asistență juridică, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să se admită această cerere.

13. La 10 mai 2024, Liliana Buzilă a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 23 aprilie 2024 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin [decizia din 15 ianuarie 2025, Curtea de Apel Centru](#) a respins apelul Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul Oncologic” și a admis apelul formulat de Liliana Buzilă. S-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 23 aprilie 2024, și s-a dispus: Admiterea parțială a cererii formulate de Liliana Buzilă. Anularea ordinului nr. 301-ru din 27 iunie 2023 privind desfacerea contractului individual de muncă. Obligația instituției pârâte de a calcula și achita reclamantei compensația echivalentă a patru salarii medii lunare. Obligarea instituției la plata prejudiciului moral în sumă de 25.000 lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

15. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, la 5 iunie 2023, Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul Oncologic” a încheiat cu Liliana Buzilă contractul individual de muncă nr. 102/23, cu o perioadă de probă de 3 luni. Prin ordinul nr. 301-ru din 27 iunie 2023, la cererea Liliane Buzilă, s-a dispus desfacerea contractului de muncă, însă aceasta a refuzat să semneze ordinul.

16. Liliana Buzilă a solicitat retragerea cererii de demisie, dar directorul instituției i-a comunicat că termenul legal pentru retragere fusese depășit. Instanța a constatat că demisia trebuie depusă în formă scrisă și înregistrată oficial, iar copia cererii de demisie din 14 iunie 2023 nu fusese înregistrată corespunzător. Deși ordinul de concediere a fost emis după expirarea termenului de preaviz de 14 zile, angajatorul a aplicat norme care necesită acordul scris al părților, acord ce lipsea, fapt ce a condus la nulitatea ordinului nr. 301-ru din 27 iunie 2023.

17. Instanța de apel a constatat că Liliana Buzilă a fost eliberată ilegal din funcție și, în baza Codului muncii, a obligat Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul Oncologic” să îi plătească o compensație echivalentă cu patru salarii medii lunare, în locul restabilirii la locul de muncă.

18. Cererea privind încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă a fost respinsă ca neîntemeiată.

19. În privința prejudiciului moral, instanța de apel a constatat că angajatorul trebuie să repare daunele morale cauzate, dar a apreciat suma solicitată de 97.250 lei ca exagerată, stabilind o despăgubire echitabilă de 25.000 lei.

20. Cererea de compensare a cheltuielilor de judecată a fost respinsă, deoarece reclamanta nu a dovedit suportarea acestora.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 13 mai 2025, Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul Oncologic” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 15 ianuarie 2025, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei, întrucât consideră că ordinul de concediere a fost emis legal, iar concluziile instanței privind ilegalitatea acestuia sunt eronate.

22. În susținerea recursului, recurenta a invocat dispozițiile art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă, menționând că interpretarea normelor de drept material făcută de instanța de apel contravine jurisprudenței constante a Curții Supreme de Justiție, iar hotărârea contestată este arbitrară și neargumentată corespunzător.

23. Instanța de apel a considerat eronat că art. 82¹ și art. 85 alin. (3¹) din Codul muncii nu erau aplicabile, motivând că ordinul de concediere a fost emis cu întârziere, după expirarea termenului legal de 14 zile de la cererea de demisie. Recurenta a explicat că ordinul nr. 301-ru din 27.06.2023 a fost emis în baza cererii scrise a salariații și al acordului părților, conform art. 85 alin. (3¹) și art. 82¹ Codul muncii, fiind respectate toate condițiile legale privind încetarea contractului individual de muncă prin acordul scris al părților.

24. S-a subliniat că instanța a interpretat greșit cerința privind „acordul scris al părților”, apreciind că acesta trebuie să îmbrace forma unui act unic, deși din practica judiciară reiese că acordul poate rezulta și dintr-un schimb de documente semnate. Această interpretare formalistă, potrivit recurteii, contravine jurisprudenței Curții Supreme, care admite valabilitatea încetării contractului prin cererea salariatului și ordinul angajatorului, fără a fi necesar un document unic.

25. De asemenea, instanța de apel a omis să rețină că salariața nu a contestat validitatea cererii de demisie și că aceasta a fost exprimată în mod liber, fără vicii de consimțământ. Totodată, din actele cauzei rezultă că salariața era deja angajată în altă instituție și se afla în concediu la momentul emiterii ordinului, aspecte pe care instanța de apel nu le-a valorificat corespunzător.

26. Instanței de apel nu a analizat în mod efectiv probele cauzei și s-a limitat la reluarea argumentelor intimitei, fără o apreciere proprie, încălcând cerințele unui proces echitabil prevăzute de art. 6 CEDO.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 434 alin. (1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

28. Art. 431 din Codul de procedură civilă:

„Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție. Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători. Recursul considerat admisibil se examinează într-un complet din 3, 5 sau 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție. Judecătorii care au examinat admisibilitatea recursului pot participa și la examinarea recursului în cauză.”

29. Art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Dacă este considerat admisibil, completul examinează recursul în fond.”

30. Art. 442 din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre. (2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător. (3) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor esențiale invocate în recurs.”

31. Art. 444 din Codul de procedură civilă:

„Recursul considerat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția recursului în care se invocă întemeiat art. 432 alin. (1) lit. b) și e). Completul poate decide și în alte cazuri invitarea participanților în ședință pentru a se pronunța cu privire la recursul considerat admisibil.”

32. Art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„Instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.”

33. Art. 373 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. (2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 15 ianuarie 2025, iar copia integrală a deciziei motivate a fost expediată participanților la proces la 12 mai 2025 (f.d. 206, vol. I). Prin urmare, recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul Oncologic” la 13 mai 2025 este considerat depus în termen (a se vedea pct. 27).

35. Examinând argumentele recursului în raport cu prevederile legale aplicabile și materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursul este fondat, întrucât instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material, pronunțând o soluție contrară probelor administrate și cadrului legal incident. În consecință, se impune casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, pentru considerentele ce urmează.

36. Completul reține că litigiul vizează legalitatea încetării contractului individual de muncă încheiat între părți, prin emiterea Ordinului nr. 301-ru din 27.06.2023, emis în temeiul art. 82¹ Codul muncii, la solicitarea salariatei, cu încetarea raporturilor de muncă prin acordul părților. Contestarea acestui ordin s-a fundamentat pe susțineri privind lipsa unui consimțământ valid și existența unor nereguli procedurale în depunerea și acceptarea cererii de încetare.

37. În situația în care din materialele dosarului rezultă indicii clare că între părți a existat un raport juridic contractual, instanța nu poate să se limiteze la invocarea abstractă a normelor generale privind obligațiile civile, ci are obligația de a califica în mod concret raportul juridic și de a aplica normele speciale corespunzătoare naturii aceluși contract (*decizia nr. [2ra-489/23](#)*). Această constatare este valabilă și în cazul actelor juridice unilaterale, instanța de judecată având obligația de a determina natura juridică a actului.

38. Din actele dosarului rezultă că la 5 iunie 2023 părțile au încheiat contractul individual de muncă nr. 102/23, iar la 14 iunie 2023 salariată Liliana Buzilă a depus o cerere scrisă, prin care a solicitat încetarea raporturilor de muncă prin acordul părților, cu indicarea expresă a art. 82¹ Codul muncii. Cererea a fost semnată de salariată și depusă personal directorului instituției.

39. Cererea a fost acceptată de angajator prin rezoluția „accept din 28.06.2023”, exprimând consimțământul său ferm, în scris, de a înceta raporturile de muncă prin acordul părților. Ca urmare a acestei manifestări bilaterale de voință, angajatorul a emis Ordinul nr. 301-ru din 27.06.2023, dispunând încetarea raporturilor de muncă la data de 28 iunie 2023.

40. În temeiul art. 82¹ Codul muncii, contractul individual de muncă poate înceta în orice moment prin acordul scris al părților, nefiind necesară îndeplinirea

altor formalități, precum respectarea termenului de preaviz sau existența unei proceduri administrative de înregistrare. Important este exclusiv ca existența acordului să fie exprimată în formă scrisă — cerință pe deplin îndeplinită în cauză.

41. Completul de judecată subliniază că încetarea prin acordul părților constituie un act juridic bilateral, care produce efecte de îndată ce voințele părților au fost comunicate și acceptate reciproc.

42. Ulterioara cerere de retragere formulată de salariată la 28 iunie 2023, înregistrată la 30 iunie 2023, este lipsită de efecte juridice, întrucât a intervenit după acceptarea acordului de către angajator și după emiterea ordinului. Termenul de retragere prevăzut de art. 85 alin. (4) Codul muncii este aplicabil numai demisiei, nu și încetării prin acordul părților. În cazul art. 82¹, după exprimarea consimțământului, acordul nu mai poate fi revocat unilateral.

43. În aceste condiții, mențiunea instanței de apel potrivit căreia acordul scris ar fi lipsit sau nevalid este contrară probelor administrate. Cererea semnată de salariată, cu mențiunea expresă „art. 82¹ Codul muncii”, precum și acceptul scris „accept din 28.06.2023”, reprezintă forme clare, certe și suficiente ale consimțământului liber exprimat.

44. Completul constată că instanța de apel, substituind propria apreciere faptică celei realizate în mod corect de prima instanță, a interpretat extensiv și nejustificat exigențele de formă privind depunerea cererii, confundând regimul juridic al demisiei (art. 85 Codul muncii) cu regimul juridic al încetării prin acord (art. 82¹ Codul muncii). Această confuzie a determinat o aplicare eronată a dreptului material. Or, încetarea prin acordul părților nu este supusă termenului de preaviz, nu poate fi retrasă unilateral și nu este condiționată de formalități suplimentare, altele decât forma scrisă a consimțământului ambelor părți. În speță, aceste condiții au fost pe deplin respectate.

45. Completul de judecată reține că prima instanță a aplicat corect dispozițiile legale și a stabilit temeinic că părțile au convenit în mod voluntar încetarea raporturilor de muncă. Cererile formulate ulterior de salariată, după emiterea ordinului, nu puteau afecta validitatea unui act juridic bilateral, încheiat potrivit legii și deja consumat. Instanța de apel a ignorat această situație juridică și a reținut în mod nejustificat lipsa acordului părților. Prin interpretarea eronată a art. 82¹ și art. 85 din Codul muncii, aceasta a conchis greșit asupra nulității ordinului, deși actele dosarului confirmă fără echivoc existența consimțământului bilateral. O astfel de soluție denotă o aplicare defectuoasă a normelor de drept material.

46. Din considerentele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție admite recursul formulat de Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul

Oncologic”, casează integral decizia instanței de apel și menține hotărârea primei instanțe ca fiind legală și temeinică.

47. În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul Oncologic”.

Casează integral decizia din 15 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru și se menține hotărârea din 23 aprilie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Liliana Buzilă împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul Oncologic” privind anularea ordinului, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat